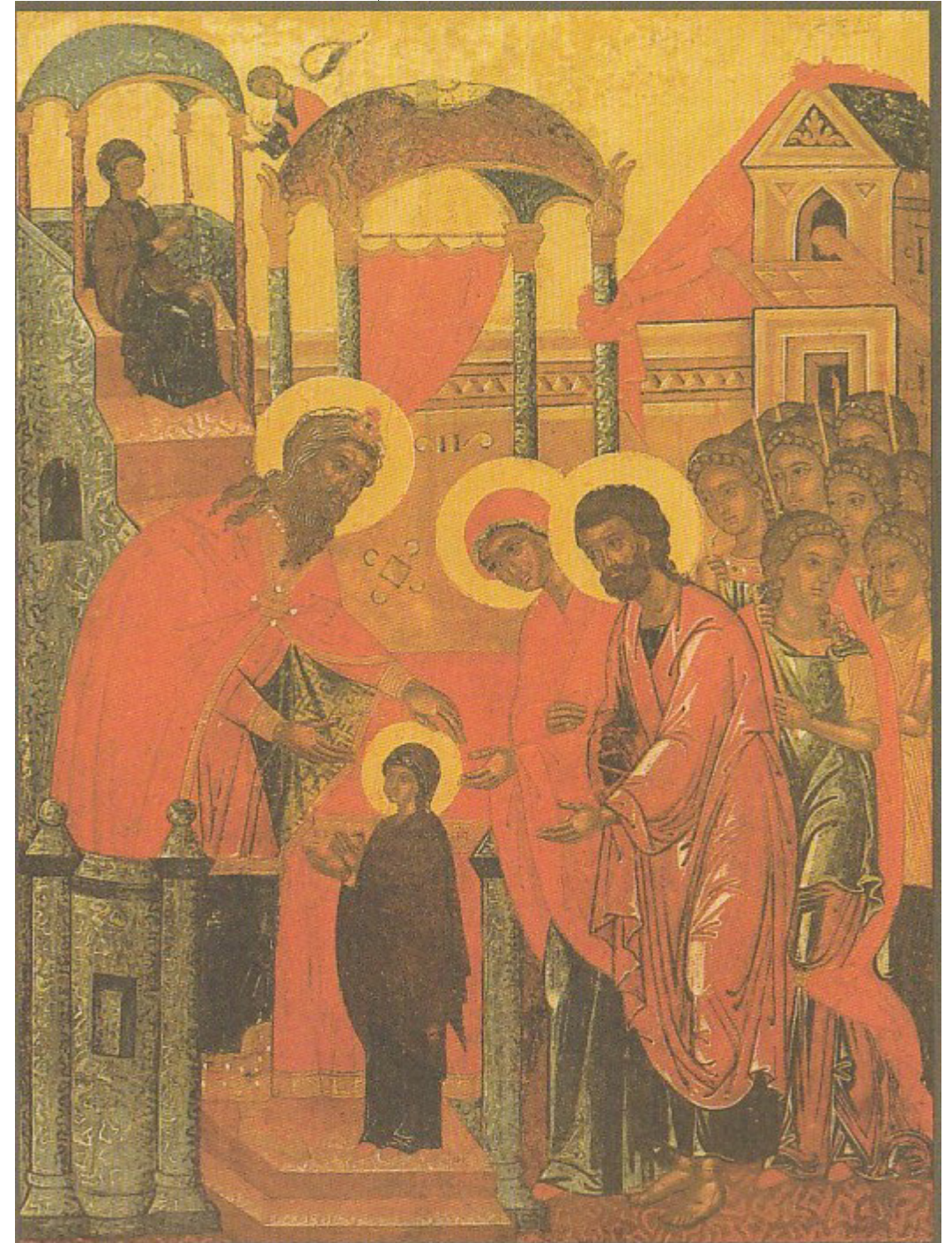

BEHOLD THE ENTRY OF THE ALL-PURE ONE

The story of the Entry of the Virgin in the Temple, while not mentioned in the Gospels, is found in the traditional belief of the Church. At the age of three, the Holy Virgin is brought to the temple, accompanied by young virgins with lighted candles, and there presented to the Priest Zacharias. The parents, Saints Joachim and Anna, are depicted in back of the child. In all of God's wisdom, He chose her not from nobility but from the humble and devout.

Zacharias stands on the steps, leading to the Holy of Holies. It was the holiest place of all, into which no one could enter except the High Priest, and even then only once a year! The Virgin extends her arms toward him, ready to step forward. Here in the temple of Jerusalem, the Virgin Mary will prepare herself to become the "Temple of His body," that is, of Christ the Lord. The decorative architectural background depicts the temple buildings, with the curtain indicating the place of the Holy of Holies. There she will be nourished with the "heavenly bread" by the Angels of God.

The Feast of the Presentation was instituted in the Eastern Church by the seventh century and much later in the West. It speaks of the consecration of the Child to the service of Almighty God, and the fulfillment of the promise made by her parents for such dedication.

Бр.14

WEEKLY PARISH BULLETIN

№.14

4. Децембар 2016.

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА

СВ.СИМЕОН МИРОТОЧИВИ

175 NW 154th St, Miami FL 33169

305.944.6890

Протојереј-Ставрофор Милан М. Крстић

cell: 305.333.4484

protamilan@yahoo.com; protamilan@gmail.com

ДНАШЊА ЧИТАЊА

ЕВАНЂЕЉЕ: Лк.8, 41-56; 10, 38-42; 11, 27-28;

АПОСТОЛ: Еф. 2, 14-22; Јев.9, 1-7;

ДАНАС ЈЕ ПРАЗНИК:

ВАВЕДЕЊЕ ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ

Када се Пресветој Дјеви Марији навршише три године од рођења, доведоше је родитељи њени свети, Јоаким и Ана, из Назарета у Јерусалим, да је предаду Богу на службу према ранијем обећању своме. Три дана пута има од Назарета до Јерусалима; но идући на богоугодно дело тај пут не беше им тежак.

Сабраше се и многи сродници Јоакимови и Анини, да узму учешћа у овој светковини, у којој узимаху учешћа невидљиво и ангели Божји. Напред иђаху девице са запаљеним свећама у рукама, па онда Пресвета Дјева, вођена с једне стране оцем својим а с друге мајком. Беше Дјева украшена царским благољепним одећама и украсима, како и приличи кћери царевој, невести Божјој. За њима последоваше множина сродника

и пријатеља, сви са запаљеним свећама. Пред храмом беше 15 степен. Родитељи дигоше Дјеву на први степен, а она онда сама брзо узиде до врха, где је сrete првосвештеник Захарија, отац св. Јована Претече, и узевши је за руку уведе је, не само у храм, него у Святая святыхъ, у Светињу над Светињама, у коју нико никада не улажаше осим архијереја, и то једанпут годишње. Св. Теофилакт Охридски вели, да је Захарија „ван себе био и Богом обузет“ када је Дјеву уводио у најсветије место храма, иза друге завесе, иначе се не би могао овај поступак његов објаснити. Тада родитељи принесоше жртву Богу, према закону, примише благослов од свештеника, и вратише се дома, а Пресвета Дјева оста при храму. И пребиваше она при храму пуних 9 година. Док јој беху родитељи живи посећиваху је често, а нарочито блажена Ана. Када пак родитељи њени беху Богом одазвани из овога света, Пресвета Дјева оста као сироче, и не жељаше никако до смрти удаљавати се из храма нити ступати у брак. Како то беше противно и закону и обичају у Израилу, то она по навршетку 12 година би дата св. Јосифу, сроднику своме у Назарет, да под видом обручнице живи у девствености, те тако и да своју жељу испуни и привидно закон задовољи. Јер у то време не знаде се у Израилу за девојке завештане на девство до краја живота. Пресвета Дјева Марија беше прва таква доживотно завештана девојка, и њој после следоваху у цркви Христовој хиљаде и хиљаде девственица и девственика.

Желимо да захвалимо породици Илић за даривани и припремљени данашњи ручак.

GOD
GAVE
EVERYONE
PATIENCE...
WISE
PEOPLE USE
IT.

|| || || || БОЖИЋНИ ЈЕ ПОСТ || || || ||
СВАКЕ СУБОТЕ ОД 6 САТИ ЈЕ ВЕЧЕРЊА СЛУЖБА
ПОСЛЕ ВЕЧЕРЊЕ ЈЕ ИСПОВЕСТ

РАСУЂИВАЊЕ

Покори се вољи Божјој и не испитуј сувише судове Божје, јер можеш с ума сићи. Јер су судови Божји безбројни и недокучни. Неки монах у пустињи, мислећи за себе да је достигао савршенство, мољаше се Богу још, да му Бог открије Своје различне судове у животу људском. И Бог му стави помисао у ум, да иде на далеко некоме старцу духовнику, и пита о томе. Када пак монах беше на путу придружи му се ангел Божји у виду обична човека и рече му да и он хоће к ономе старцу. Путујући тако заједно падоше на конак код некога богољубива човека, који их добро угости, давши им да једу из сребрног тањира.

Када једоше, ангел узе тањир и баци га у море. Монаху то беше и чудно и криво, но ћуташе. Други дан падоше на конак опет код некога човека гостољубца, који их усрдно прими и својски почести. При поласку изведе тај човек сина свога јединца, да га путници благослове. А ангел Божји узе дете за гушу и удави. Ражљути се монах и упита ангела, ко је он и зашто таква недела чини? Одговори му ангел кротко: онај први човек у свему је Богу угодан, и ништа нема у дому његову што је неправдом стечено, осим оног сребрног тањира. По Божјем суду ја бацих онај украђени тањир, да би човек онај био у свему прав пред Богом. И онај други муж је Богу угодан, и нема ништа у дому његову што би навлачило гнев Божји, осим сина му, који би, ако би одрастао, био велики злотвор и сасуд демонски. Зато по Божјем суду удавих то дете, да му душу спасем за времена због доброте очеве, а и оца да сачувам од беде многе. Ето то су и такви су тајанствени и недокучни судови Божји. А ти, старче, иди у своју келију и немој се трудити улудо, испитујући оно што је у власти јединога Бога.

БЕСЕДА

о вернима као једном телу и једном духу

Једно тијело, један дух. (Еф. 4, 4)

Да се старају верни, да буду једно тијело и један дух; то препоручује свети апостол. Под једним телом разуме се једна вера, без цепања, без јереси, без самовоље: цела црква је једно тело, коме је глава Христос. Под једним духом разуме се љубав, љубав пламена свих верних према Христу, од кога произлази и узајамна љубав. Множина да буде као једнина; много људи као један човек. То је чудо хришћанске вере и хришћанске љубави. Нема те силе у свету, која може бити јачом споном међу људима. Ни иста крв, ни исти језик, ни исто огњиште, ни исти родитељи, нити ма какви материјални интереси – ништа од тога није ни издалека онаква силна спона као вера и љубав хришћанска. Том сиљном и неодољивом споном повезани су сви чланови цркве међу собом. И црква Божја стоји као један човек, у времену и у вечности -једно тијело, један дух. Овоме чудесном јединству ништа тако не противречи као гордост појединих људи. Гордост криви веру, хладни љубав; гордост ствара јереси, цепа цркву, жртвује добро целине угодности личној. Гордост је у суштини одсуство и вере и љубави. Нека нас Бог, браћо, сачува од гордости, праисконог недуга рода људског. Да би били вазда једно тијело и један дух у Господу нашем Исусу Христу. Теби Господе Исусе, Теби Главо Цркве, Теби слава и хвала вавек. Амин.

СЛЕДЕЋЕ НЕДЕЉЕ У 1 САТ ПОЧИЊЕ ГОДИШЊА СКУПШТИНА.
АКО ЖЕЛИТЕ ДА НЕКОГ КО ТО ЗАСЛУЖУЈЕ НОМИНУЈЕТЕ, ПОЗОВИТЕ
СВЕШТЕНИКА ДО ПЕТКА, КАКО БИ КАНДИДАТ БИО СТАВЉЕН НА
ЛИСТУ ЗА ГЛАСАЊЕ.